

Forhandlingen genoptoges.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Før jeg går over til at behandle de indenrigspolitiske forhold, som har været omtalt under forhandlingerne tirsdag og onsdag, ville jeg gerne sige nogle ord om visse udenrigspolitiske spørgsmål.

Jeg vil gerne takke for den almindelige tilslutning — det udtryk tror jeg jeg har lov til at bruge — som er givet til åbningstalens bemærkninger om den udenrigspolitiske situation.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Erik Eriksen i, at selvom det endnu ikke er afklaret, hvad der ligger bag den nye tone fra østmagternes side, er det af betydning såvidt muligt at fastholde dette nye og at undgå en tilbagevenden til den skarpe polemik, som har kendetegnet de senere års udenrigspolitiske udtalelser og forhandlinger.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kom i nogle korte bemærkninger ind på spørgsmålet om tjenestetiden og militærudgifterne og henviste til, at man her i landet med udbytte kunne se på, hvad der skete i England. Det må imidlertid erkendes, at Storbritannien har forpligtelser, der rækker betydeligt ud over medlemskabet i NATO, og det er fra britisk side blevet understreget, at de forholdsregler, man påtænker at træffe med hensyn til forsvaret, ikke vil berøre det britiske styrkebidrag til NATO. Jeg tvivler på, at det allerede nu skulle kunne overses, hvorvidt de besparelser, som en nedsættelse af de britiske forsvarsstyrker vil betyde, ikke opvejes af de udgifter, som Storbritannien vil få ved den tilsigtede forøgelse af styrkernes faste kerne, ligesom udviklingen af de nye våben kræver stadig større beløb. Hvad angår de britiske soldaters tjenestetid, er det meddelt, at denne indtil videre forbliver uændret, nemlig 2 år. At det ærede medlem hr. Aksel Larsen urigtigt siger det modsatte, ændrer ikke denne kendsgerning. Tjenestetiden i Sovjetunionen ligger jo iøvrigt stadig på 2 år og derover. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har henvist til de reduktioner, som Sovjetunionen og de østeuropæiske lande har annonceret. Det kan kun hilses med glæde, om disse lande finder, at der er grundlag for en selv forholdsvis nok så lille

nedsættelse af deres store styrker. Det er imidlertid vanskeligt at bedømme betydningen af de påtænkte nedsættelser. Offentlighed omkring hele dette spørgsmål på samme måde, som vi har det i Vestens lande, ville utvivlsomt bidrage til at lette bedømmelsen.

Efter min opfattelse skal man imidlertid ikke bygge for meget på sådanne enkeltstående dispositioner, som der her har været tale om, uanset deres store psykologiske virkning. Foreløbig må vi se, hvad der kommer ud af forhandlingerne i De Forenede Nationers nedrustningskommission, og i spørgsmålet om en eventuel nyordning af vort forsvar vil regeringen, som jeg sagde det i åbningstalen, finde det rigtigt at afvente resultatet af de overvejelser, der er i gang i det forsvarsudvalg, vi nedsatte i foråret.

Jeg vil gerne føje til, at der efter min opfattelse ligger både en chance og en opgave for de vestlige lande i selve den kendsgerning, at døren mod øst er blevet åbnet på klem. Jeg vil gerne fremhæve, at regeringen med glæde vil hilse og støtte ethvert forslag til løsning af udestående problemer, som ikke alene tager hensyn til vore egne interesser i Vesten, men som også tager rimeligt hensyn til den anden parts berettigede krav om sikkerhed.

Jeg har tidligere sagt og vil her gentage, at det er regeringens opfattelse, at sammenholdet mellem Vestens lande har haft afgørende betydning for tilvejebringelsen af de gunstigere vilkår for forhandlingerne imellem øst og vest. NATO-landenes sammenhold har givet de vestlige lande en sådan position, at vestmagterne ikke alene kan møde Sovjet ved forhandlingsbordet, men at de også kan møde Sovjet på lige fod.

Det, vi i de vestlige lande har søgt at opnå gennem vort forsvarsfællesskab, er ikke muligheden for at kunne diktere andre, men muligheden for at kunne forhandle jævnbrydigt. Vi må udnytte enhver mulighed, der kan kaste lys over Sovjets politik, og alvorligt overveje krav fra Sovjets side, der grunder sig på et berettiget ønske om sikkerhed. Vi må samtidig stedse fremholde, at NATO er en rent defensiv alliance, der giver udtryk for et lige så berettiget ønske fra de vestlige landes side om den fornødne sikkerhed.